

forskellige Organer til Varetagelse af den offentlige Forsorg efter Fattiglovens § 61 og Invalideloven.

I Forbindelse med Udvalgsarbejdet og navnlig i Forbindelse med Ændringsforslagene til § 1 har man overvejet, hvilke Ændringer der eventuelt maatte foretages i den øvrige sociale Lovgivning, og er naaet til det Resultat, at en Ændring af Fattiglovens § 63 maatte følge med som en Konsekvens af dette Forslag. Den højtærede Indenrigsminister har fremsat og begrundet dette Forslag til Ændring af Fattiglovens § 63, saa jeg behøver ikke at omtale det nærmere i denne Sammenhæng, hvori det i øvrigt hører hjemme.

Paa hele Udvalgets Vegne tillader jeg mig herefter at anbefale samtlige disse 10 Ændringsforslag til enstemmig Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede Ordfører begyndte med at rette en Tak til mig for Imødekommen overfor Ønsker, der har været fremført i Udvalget, og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne bringe Udvalget en Tak for Imødekommen overfor de Synspunkter, som har været fremført fra min Side. Resultatet af dette Samarbejde er jo blevet Ændringsforslag, som alle er stillet af Udvalget, og som jeg alle har kunnet tiltræde. Det, som vakte Betænkelighed ved det fremsatte Lovforslag, var, som det ogsaa fandt Udtryk ved første Behandling af Sagen, at en Ordning som den foreslaaede kunde føre ud i et for omstændeligt administrativt Apparat. Jeg mener nu ikke, at dette vilde være blevet Tilfældet. Ærede Medlemmer, som har Forhandlingen ved første Behandling af Sagen nogenlunde præsent, vil erindre, at der blev omtalt den Mulighed, at man fortsat kunde lade Adgangen til Invalideforsikringen staa aaben for alle Sygekassemedlemmer, uanset hvor svære Lidelser de maatte have ved Indtræden i Sygekassen, idet man saa mente, at de senere maatte søge Invaliderente; kom Invalideretten da til det Resultat, at de ikke blot var Invalidere paa det Tidspunkt, da Ansøgningen indsendtes, men havde været det allerede ved Optagelsen i Sygekassen, kunde man nægte dem Invalidere-

renten og indskrænke sig til at tilbagebetale de erlagte Invalidepremier. Overfor dette hævdede jeg, at Konsekvensen vilde blive en Karikatur af en Forsikring, selv om det maatte erkendes, at man ad den Vej naaede til en meget stor Simplifikation i Udformningen af Bestemmelser, der tilsigtede at hindre automatisk Indførelse under Invalideforsikringen af Personer, som i Virkeligheden ikke kunde siges at opfylde de Vilkaar, der i Henhold til Loven skal stilles for at blive invalideforsikret, idet denne Ret jo i Henhold til den gældende Lov fulgte automatisk med at være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Igen gennem de Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1 og Nr. 4, tror jeg, at man er naaet til en lykkelig Løsning af Vanskelighederne paa dette Punkt, en Løsning, som — det skal jeg erkende — begrænser det administrative Apparat, og som dog samtidig kun for et absolut lille Tals Vedkommende vil føre til, at de, skønt de har været inde under Invalideforsikringen, ikke faar Adgang til Invaliderente, selv om deres Arbejdsevne maa erkendes at ligge under en Trediedel af det normale, og de ellers normalt skulde have Ret til at faa Renten udbetalt. Den Løsning, her er fundet, tror jeg, som sagt, er en bekvem Udgang af Vanskeligheder, som ikke har været helt ringe.

Angaaende Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning, saa lidt som om de følgende Ændringsforslag, Nr. 5—8, om hvilke jeg mener, at de paa fyldestgørende Maade tilvejebringer en Ordning af Spørgsmaalet angaaende Invaliderente til saadanne Personer, som paa anden Maade er under Forsorg, en Ordning, der utvivlsomt i Praksis vil vise sig at virke efter Hensigten, og som jeg anser for velegnet til at skabe Ro om denne Sag.

Derimod vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 9 til § 6, hvorved det foreslaas, at Paragraffen udgaar. Aarsagen er den, at man mener, at Gennemførelsen af denne Paragraf vilde medføre en for besværlig Administration, en Betragtning, som jo ogsaa er fremført af Invalidefondens Direktion. Paa dette Punkt har jeg ment — og mener frem-